

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. birželio 24 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — Sprendimas 2011/640/BUSP — Teisinis pagrindas — Bendra užsienio ir saugumo politika (BUSP) — ESS 37 straipsnis — Tarptautinis susitarimas, išimtinai susijęs su BUSP — SESV 218 straipsnio 6 dalies antra pastraipa — Pareiga nedelsiant ir išsamiai informuoti Parlamentą — SESV 218 straipsnio 10 dalis — Padarinių palikimas galioti“

Byloje C-658/11

dėl 2011 m. gruodžio 21 d. pagal SESV 263 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Europos Parlamentas, atstovaujamas R. Passos, A. Caiola ir M. Allik, nurodęs adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovas,

palaikomas

Europos Komisijos, atstovaujamos M. Konstantinidis, R. Troosters ir L. Gussetti, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą F. Naert, G. Étienne, M. Bishop ir G. Marhic,

atsakovę,

palaikomą:

Čekijos Respublikos, atstovaujamos M. Smolek, E. Ruffer ir D. Hadroušek,

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bergues, N. Rouam ir E. Belliard,

Italijos Respublikos, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

Švedijos Karalystės, atstovaujamos A. Falk,

* Proceso kalba: anglų.

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos L. Christie ir A. Robinson, padedamų QC D. Beard ir baristerio G. Facenna,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, kolegijų pirmininkai A. Tizzano (pranešėjas), M. Ilešič, T. von Danwitz ir M. Safjan, teisėjai J. Malenovský, E. Levits, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. rugsėjo 17 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2014 m. sausio 30 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Pareikšdamas ieškinį Europos Parlamentas prašo panaikinti 2011 m. liepos 12 d. Tarybos sprendimą 2011/640/BUSP dėl Europos Sąjungos ir Mauricijaus Respublikos susitarimo dėl piratavimu įtariamų asmenų ir konfiskuoto susijusio turto perdavimo iš Europos Sąjungos vadovaujamų karinių jūrų pajėgų Mauricijaus Respublikai sąlygų ir piratavimu įtariamais asmenimis po perdavimo taikomų sąlygų pasirašymo ir sudarymo (OL L 254, p. 1, toliau atitinkamai – ginčijamas sprendimas arba ES ir Mauricijaus susitarimas) ir palikti galioti šio sprendimo padarinius.

Teisinis pagrindas

- 2 Į ES sutarties V antraštinės dalies 2 skyrių „Konkrečios nuostatos dėl bendros užsienio ir saugumo politikos“ įeina ESS 36 straipsnis, kuriame nustatyta:

„Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai reguliariai konsultuojasi su Europos Parlamentu svarbiausiais bendros užsienio ir saugumo politikos bei bendros saugumo ir gynybos politikos aspektais bei esminiais pasirinkimo klausimais ir jį informuoja apie šių politikos kryptių raidą. Jis užtikrina, kad būtų tinkamai atsižvelgta į Europos Parlamento požiūrį. Specialieji atstovai gali dalyvauti informuojant Europos Parlamentą.

Europos Parlamentas gali teikti Tarybai ir vyriausiajam įgaliotiniui paklausimus arba rekomendacijas. Jis du kartus per metus svarsto pažangą, padarytą įgyvendinant bendrą užsienio ir saugumo politiką, įskaitant bendrą saugumo ir gynybos politiką.“

- 3 ESS 37 straipsnis, esantis tame pačiame skyriuje, suformuluotas taip:

„Sąjunga gali sudaryti susitarimus su viena ar keliomis valstybėmis arba tarptautinėmis organizacijomis šiame skyriuje numatytose srityse.“

4 SESV 218 straipsnyje nustatyta:

„1. Nepažeidžiant 207 straipsnyje nustatytų konkrečių nuostatų, derybos dėl susitarimų tarp Sąjungos ir trečiųjų šalių arba tarptautinių organizacijų vedamos ir jie sudaromi toliau išdėstyta tvarka.

2. Taryba leidžia pradėti derybas, priima derybinius nurodymus, leidžia pasirašyti ir sudaryti susitarimus.

3. Kai numatytas sudaryti susitarimas išimtinai ar daugiausiai yra susijęs su bendra užsienio ir saugumo politika [toliau – BUSP], Komisija arba Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai teikia rekomendacijas Tarybai, o ši priima sprendimą, kuriuo įgalioja pradėti derybas ir kuriuo, atsižvelgiant į numatyto sudaryti susitarimo dalyką, skiriamas Sąjungos derybų grupės derybininkas arba vadovas.

<...>

5. Taryba, remdamasi derybininko pasiūlymu, priima sprendimą, kuriuo įgaliojama pasirašyti susitarimą ir prireikus laikinai jį taikyti jam dar neįsigaliojus.

6. Taryba, remdamasi derybininko pasiūlymu, priima sprendimą dėl susitarimo sudarymo.

Išskyrus tuos atvejus, kai susitarimas išimtinai susijęs su [BUSP], Taryba priima sprendimą dėl susitarimo sudarymo:

a) gavusi Europos Parlamento pritarimą šiais atvejais:

<...>

v) susitarimams, apimančioms sritis, kurioms taikoma įprasta teisėkūros procedūra arba speciali teisėkūros procedūra, kai reikia Europos Parlamento pritarimo.

<...>

b) pasikonsultavusi su Europos Parlamentu kitais atvejais. <...>

<...>

10 Europos Parlamentas nedelsiant ir išsamiai informuojamas visais šios procedūros etapais.

<...>“

5 2008 m. lapkričio 10 d. Bendrieji veiksmai 2008/851/BUSP dėl Europos Sąjungos karinės operacijos, skirtos prisidėti prie atgrasymo nuo piratavimo veiksmų ir ginkluotų plėšimų jūroje prie Somalio krantų ir jų prevencijos bei sustabdymo (OL L 301, p. 33), iš dalies pakeisti 2010 m. gruodžio 7 d. Tarybos sprendimu 2010/766/BUSP (OL L 327, p. 49, toliau – Bendrieji veiksmai 2008/851), grindžiami ES 14 straipsniu, 25 straipsnio trečia pastraipa ir 28 straipsnio 3 dalimi.

6 Bendrųjų veiksmų 1 straipsnio „Misija“ 1 dalyje numatyta:

„Europos Sąjunga vykdo karinę operaciją, kuria remiamos Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos (JTST) rezoliucijos 1814 (2008), 1816 (2008) ir 1838 (2008), tokiu būdu, kuris dera su veiksmais, leidžiamais piratavimo atveju, taikant 1982 m. gruodžio 10 d. Montegobėje pasirašytos Jungtinių Tautų Jūrų

teisės konvencijos (toliau – Jungtinių Tautų Jūrų teisės konvencija) 100 ir paskesnius straipsnius ir visų pirma remiantis su trečiosiomis valstybėmis susijusiais išipareigojimais (toliau – Atalanta), siekiant prisidėti prie:

- pagal [Pasaulio maisto programą] dalyvaujančių laivų, kurie perkeltiems asmenims Somalyje gabena pagalbą maistu, apsaugos, laikantis Saugumo Tarybos Rezoliucijoje 1814 (2008) nustatytų įgaliojimų.
- pažeidžiamų laivų, kurie laisvai plaukioja prie Somalio krantų, apsaugos ir atgrasymo nuo piratavimo veiksmų ir ginkluotų plėšimų jūroje prie Somalio krantų ir jų sustabdymo, laikantis Saugumo Tarybos Rezoliucijoje 1816 (2008) nustatytų įgaliojimų.“

7 Minėtų Bendrųjų veiksmų 2 straipsnyje „Įgaliojimai“ nustatyta:

„Atalanta, laikantis taikomos [taikytinoje] tarptautinėje teisėje ir Saugumo Tarybos Rezoliucijose 1814 (2008) ir 1816 (2008) [bei 1838 (2008)] nustatytų sąlygų ir atsižvelgiant į turimus pajėgumus, skirta šiems veiksams:

<...>

- e) atsižvelgiant į tai, kad atitinkamose valstybėse pagal 12 straipsnyje nustatytas sąlygas gali būti pradėti teismo procesai, areštuoti, sulaikyti ir perduoti asmenis, kurie įtariami ketiną įvykdyti, kaip nurodyta Jungtinių Tautų Jūrų teisės konvencijos 101 ir 103 straipsniuose, vykdančys ar vykde piratavimo veiksmus ar ginkluotus plėšimus teritorijose, kur ji dislokuota, ir areštuoti piratų ar ginkluotų plėšikų laivus, ar laivus, sugautus įvykdžius piratavimo veiksmą ar ginkluotą plėšimą, kurie yra piratų ar ginkluotų plėšikų rankose, taip pat laivuose esantį turtą;

<...>“

8 Bendrųjų veiksmų 2008/851 10 straipsnis „Trečiųjų valstybių dalyvavimas“ suformuluotas taip:

„1. Nedarant poveikio Sąjungos sprendimų priėmimo autonomiškumui ir bendros institucinės struktūros [bendrai institucinei struktūrai] bei vadovaujantis atitinkamomis Europos Vadovų Tarybos gairėmis, trečiosios valstybės gali būti kviečiamos dalyvauti operacijoje.

<...>

3. Išsamios trečiųjų valstybių dalyvavimo sąlygos nustatomos susitarimuose, kurie sudaromi vadovaujantis [ESS 37] straipsnyje nustatyta tvarka. <...> Jei [Sąjunga] ir trečioji valstybė buvo sudariusios susitarimą, kuriuo nustatomos pastarosios dalyvavimo [Sąjungos] krizių valdymo operacijose sąlygos, tokio susitarimo nuostatos taikomos vykdančią šią operaciją.

<...>

6. Sąlygos, kuriomis areštuoti ar sulaikyti asmenys perduodami valstybei, dalyvaujančiai operacijoje, kad ta valstybė vykdytų savo jurisdikciją, nustatomos [kai] bus sudaryti ar įgyvendinti 3 dalyje nurodyti dalyvavimo susitarimai.“

9 Šių Bendrųjų veiksmų 12 straipsnyje „Areštuotų ir sulaikytų asmenų perdavimas siekiant vykdyti jurisdikciją“ įtvirtinta:

„1. Remiantis tuo, kad Somalis pritarė, kad valstybės narės ar trečiosios valstybės vykdytų jurisdikciją, ir Jungtinių Tautų Jūrų teisės konvencijos 105 straipsniu, asmenys, kurie įtariami ketiną vykdyti, kaip nurodyta Jungtinių Tautų Jūrų teisės konvencijos 101 ir 103 straipsniuose, vykdančys ar vykde

piratavimo veiksmus ar ginkluotus plėšimus Somalio teritoriniuose vandenyse ar atviroje jūroje, kurie yra areštuoti ir sulaikyti siekiant juos patraukti baudžiamojon atsakomybėn, ir turtas, naudotas tokius veiksmus atlikti, perduodami:

- laivo, kuris juos sugavo, vėliavos valstybės narės arba trečiosios valstybės, dalyvaujančios operacijoje, kompetentingoms institucijoms arba,
- jei ta valstybė negali ar nenori vykdyti savo jurisdikcijos, – valstybei narei ar bet kuriai trečiajai valstybei, kuri nori vykdyti savo jurisdikciją tų asmenų ir turto atžvilgiu.

2. Joks 1 ir 2 dalyse nurodytas sulaikytas asmuo negali būti perduotas trečiajai valstybei, jei su ta trečiaja valstybe nesusitarta dėl perdavimo sąlygų tokiu būdu, kuris atitinka taikytiną tarptautinę teisę, pirmiausia – žmogaus teises reglamentuojančias tarptautinės teisės normas, kad būtų garantuota, pirmiausia, jog niekam nebus taikoma mirties bausmė, joms [joks] asmuo nebus kankinamas ir nepatirs žiauraus, nežmoniško ar žeminančio elgesio.“

10 Pagal ES ir Mauricijaus susitarimo 2 straipsnį „Apibrėžtys“:

„Šiame Susitarime:

- a) *Europos Sąjungos vadovaujamos karinės jūrų pajėgos* (EUNAVFOR) – ES kariniai štabai ir nacionaliniai kontingentai, prisidedantys prie ES operacijos „Atalanta“, jų laivai, orlaiviai ir turtas;

<...>“

11 Šio susitarimo 1 straipsnyje „Tikslas“ numatyta:

„Šiuo Susitarimu nustatomos sąlygos ir tvarka, taikomos

- a) asmenų, įtariamų ketinimu vykdyti piratavimo veiksmus, jų vykdymu ar jų įvykdymu operacijos EUNAVFOR vykdymo rajone, <...> kurie yra sulaikyti vykdant operaciją EUNAVFOR, perdavimui;
- b) vykdant operaciją EUNAVFOR konfiskuoto susijusio turto perdavimui iš EUNAVFOR Mauricijui ir
- c) elgesiui su perduotais asmenimis.“

12 ES ir Mauricijaus susitarimo 3 straipsnyje taip pat nustatyti bendrieji principai, reglamentuojantys EUNAVFOR sulaikytų piratavimo veiksmams įtariamų asmenų ir konfiskuoto susijusio turto perdavimo Mauricijaus Respublikai tvarką ir sąlygas. Be to, šio susitarimo 4 straipsnyje reglamentuojamas elgesys su perduotais asmenimis, jų baudžiamasis persekiojimas ir teismo procesas, o jo 5 straipsnyje nustatytas draudimas šiems asmenims skirti mirties bausmę. Susitarimo 6 straipsnyje numatytos priemonės dėl dokumentų, susijusių su minėtų asmenų perdavimu, ypač dėl registracijos įrašų ir pranešimų, o jo 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta, kad EUNAVFOR pagal savo galimybes ir pajėgumus teikia Mauricijaus Respublikai visapusišką pagalbą perduotų asmenų atžvilgiu vykdomo tyrimo ir jų baudžiamojo persekiojimo tikslais. Tam ES ir Mauricijaus susitarimo 7 straipsnio 3 dalyje susitariančiosioms šalims numatyta galimybė parengti įgyvendinimo susitarimus dėl finansinės paramos, techninės ir kitos pagalbos, kad būtų galima vykdyti atitinkamų asmenų perdavimą, sulaikymą, tyrimą, baudžiamąjį persekiojimą ir teismo procesą. Galiausiai, minėto susitarimo 10 ir 11 straipsniuose įtvirtintos nuostatos dėl jo įgyvendinimo ir įsigaliojimo.

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

- 13 2010 m. kovo 22 d. Taryba leido vyriausiajam įgalotiniui užsienio reikalams ir saugumo politikai pradėti derybas, kad Sąjunga su tam tikromis trečiosiomis valstybėmis, tarp jų – su Mauricijaus Respublika, sudarytų susitarimus dėl asmenų perdavimo.
- 14 Tos pačios dienos raštu Taryba informavo Parlamentą apie šį sprendimą.
- 15 Pasibaigus deryboms Taryba, remdamasi ESS 37 straipsniu ir SESV 218 straipsnio 5 ir 6 dalimis, 2011 m. liepos 12 d. priėmė ginčijamą sprendimą, kuriuo leido pasirašyti ES ir Mauricijaus susitarimą. Šis sprendimas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtas 2011 m. rugsėjo 30 d.
- 16 ES ir Mauricijaus susitarimas pasirašytas 2011 m. liepos 14 d. ir nuo tada laikinai taikomas.
- 17 Taryba apie ginčijamo sprendimo priėmimą Parlamentą informavo 2011 m. spalio 17 d. raštu.

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

- 18 Parlamentas prašo Teisingumo Teismo panaikinti ginčijamą sprendimą, nurodyti palikti galioti šio sprendimo padarinius tol, kol jis bus pakeistas, ir priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 19 Taryba pirmiausia prašo Teisingumo Teismo pripažinti ieškinį iš dalies nepriimtiniu, likusią ieškinio dalį atmesti kaip nepagrįstą ir priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas. Nepatenkinus šių reikalavimų, Taryba prašo Teisingumo Teismo tuo atveju, jeigu ginčijamas sprendimas būtų panaikintas, palikti galioti jo padarinius tol, kol jis bus pakeistas.
- 20 2012 m. birželio 5 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Čekijos Respublikai, Prancūzijos Respublikai, Italijos Respublikai, Švedijos Karalystei ir Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei buvo leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.
- 21 2012 m. lapkričio 20 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu Komisijai buvo leista per žodinę proceso dalį įstoti į bylą palaikyti Parlamento reikalavimų.

Dėl ieškinio

- 22 Ieškinį Parlamentas grindžia dviem ieškinio pagrindais, susijusiais atitinkamai su SESV 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos ir SESV 218 straipsnio 10 dalies pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su SESV 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos pažeidimu

Šalių argumentai

- 23 Pirmuoju ieškinio pagrindu Parlamentas tvirtina, kad Taryba klaidingai manė, jog ginčijamas sprendimas priimtas dėl susitarimo, „išimtinai“ susijusio su BUSP, kaip tai suprantama pagal SESV 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos pirmą sakinio dalį, todėl šį sprendimą buvo galima priimti neįtraukiant Parlamento.
- 24 Parlamentas, šiuo klausimu palaikomas Komisijos, pirmiausia nurodo, kad SESV 218 straipsnio 6 dalyje įtvirtinta bendroji taisyklė, pagal kurią, atsižvelgiant į konkretų atvejį, Taryba tarptautinį susitarimą sudaro gavusi Parlamento pritarimą arba su juo pasikonsultavusi. Pagal minėto 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos pirmą sakinio dalį Tarybai leidžiama sudaryti tokį susitarimą nedalyvaujant

Parlamentui tik išimties tvarka, „kai susitarimas išimtinai susijęs su [BUSP]“. Kadangi ši nuostata yra išimtinio pobūdžio, ji turi būti aiškinama siaurai, t. y. kad Parlamentas turi dalyvauti susitarimo sudarymo procedūroje tuomet, kai susitarimas susijęs ne tik su BUSP, bet ir su kitų sričių Sąjungos politika.

- 25 Šiuo atveju ES ir Mauricijaus susitarimas, atsižvelgiant į jo tikslą ir turinį, susijęs ne tik su BUSP, bet ir teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, policijos bendradarbiavimu ir bendradarbiavimu vystymosi labui.
- 26 Kiek tai susiję pirmiausia su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, šiame susitarime įtvirtinta nemažai nuostatų, be kita ko, jo 3–7 straipsniuose, kuriomis siekiama palengvinti Sąjungos ir Mauricijaus Respublikos institucijų bendradarbiavimą tiek baudžiamojo proceso srityje, įskaitant įrodymų leistinumą, asmenų teises ir tam tikrus specifinius šių procedūrų aspektus, tiek sprendimų vykdymo, kaip jis suprantamas pagal SESV 82 straipsnio 1 dalies d punktą ir 2 dalies a ir b punktus, srityje. Minėtame susitarime, būtent jo 7 straipsnio 3 dalyje, taip pat numatyta remti teisėjų ir teisminių institucijų darbuotojų mokymą, kaip jis suprantamas pagal SESV 82 straipsnio 1 dalies c punktą. Be to, aplinkybė, kad ES ir Mauricijaus susitarimo 11 straipsnio 5 dalyje numatyta, jog EUNAVFOR pagal šį susitarimą atliekamas užduotis iš esmės gali vykdyti administracinės institucijos, Parlamento nuomone, paneigia karinį šių užduočių pobūdį. Komisija šiuo klausimu priduria, kad ES ir Mauricijaus susitarimo tikslas ir turinys pateisintų sprendimą kaip ginčijamo sprendimo teisinį pagrindą pasirinkti SESV 82 straipsnį.
- 27 Dėl policijos bendradarbiavimo pažymėtina, kad ES ir Mauricijaus susitarimo 6 ir 7 straipsniuose numatyta veikla susijusi visų pirma su „informacijos rinkimu, kaupimu, apdorojimu, analizavimu ir keitimusi ja“, kaip tai suprantama pagal SESV 87 straipsnio 2 dalies a punktą, ir priskirtina veiklai, kurią paprastai vykdo policijos tarnybos pagal SESV 87 straipsnio 1 dalį.
- 28 Galiausiai šis susitarimas susijęs su bendradarbiavimu vystymosi labui, nes jo 7 straipsnyje ir 10 straipsnio 2 dalies f punkte numatyta teikti pagalbą Mauricijaus Respublikai, kuri yra besivystanti šalis, kaip tai suprantama pagal SESV 208 straipsnį. Ši pagalba bus teikiama siekiant Mauricijaus „teisės aktų <...>, tyrėjų ir prokurorų mokymo, tyrimo bei teismo proceso <...>, visų pirma susitarim[ų] dėl įrodymų saugojimo bei perdavimo ir apeliacijos procedūros [, peržiūros]“.
- 29 Parlamentas ir Komisija prieina prie tokios išvados: kadangi šioms Sąjungos veiklos sritims taikoma įprasta teisėkūros procedūra, ginčijamas sprendimas turėjo būti grindžiamas SESV 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunkčiu, taigi jis turėjo būti priimtas gavus Parlamento pritarimą.
- 30 Taryba, palaikoma visų į bylą įstojusių valstybių narių, iš esmės atsako, kad ginčijamas sprendimas teisingai pagrįstas ESS 37 straipsniu ir SESV 218 straipsnio 5 ir 6 dalimis, nes ES ir Mauricijaus susitarimas, atsižvelgiant į jo tikslą ir turinį, susijęs išimtinai su BUSP.
- 31 Pirma, šiuo susitarimu įgyvendinami Bendrieji veiksmai 2008/851, ypač jų 12 straipsnis, kuriais siekiama, vykdant bendrą Sąjungos saugumo ir gynybos politiką, sustiprinti tarptautinį saugumą, ką, beje, patvirtina minėtų Bendrųjų veiksmų 2 straipsnis, kuriame apibrėžtos Atalanta užduotys. Ši politika, remiantis ESS 42 straipsnio 1 dalimi, yra sudedamoji BUSP dalis.
- 32 Antra, minėto susitarimo turinys, būtent aplinkybė, kad piratavimo veiksmais įtariamą asmenį Atalanta baudžiamojo persekiojimo tikslais perduoda Mauricijaus Respublikos institucijoms, neleidžia daryti išvados, kad veiksmai, kuriuos atlieka Atalanta, yra policijos bendradarbiavimas arba teisinis bendradarbiavimas, kaip jie suprantami pagal ESV sutarties trečios dalies V antraštinę dalį. Nors tam tikros Atalanta užduotys gali turėti panašumų su policijos veikla, dislokuotoms pajėgoms pagal jų atitinkamą nacionalinę teisę paprastai nesuteikiama policijos ar teismų kompetencija.

- 33 Taryba priduria, kad ES ir Mauricijaus susitarime, ypač jo 4–6 ir 8 straipsniuose, nustatytos priemonės, kuriomis siekiama skatinti Mauricijaus Respubliką laikytis teisinės valstybės principų ir gerbti žmogaus teises. O remiantis ESS 21 straipsnio 2 dalies b punktu, žmogaus teisių rėmimas trečiosiose valstybėse yra vienas iš tikslų, patenkančių į BUSP sritį.
- 34 Be to, Taryba patikslina, jog nei susitarimo tikslai, nei jo turinys neleidžia daryti išvados, kad jis susijęs su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve arba bendradarbiavimu vystymosi labui.
- 35 Pirma, iš SESV 82 ir 87 straipsnių matyti, kad visų su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve susijusių priemonių, neatsižvelgiant į galimą jų išorės mastą, reikia imtis siekiant laisvę, saugumą ir teisingumą plėtoti Sąjungoje. Šiuo atveju ES ir Mauricijaus susitarimas iš esmės susijęs su priemonėmis, kurių imamasi siekiant stiprinti tarptautinį saugumą prie Somalio krantų, taigi už Sąjungos ribų.
- 36 Antra, Teisingumo Teismas yra pripažinęs, kad priemonė nepatenka į bendradarbiavimo vystymosi labui sritį, kai jos pagrindinis tikslas yra BUSP įgyvendinimas, net jeigu ji prisideda prie ekonominio ir socialinio besivystančios valstybės vystymosi (Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-91/05, EU:C:2008:288, 72 punktą). Šiuo atveju Mauricijaus Respublikai suteikta pagalba susijusi su perdavimo operacijomis, kaip jos suprantamos pagal ES ir Mauricijaus susitarimą, ir Mauricijaus Respublikos gebėjimu šį susitarimą taikyti laikantis tarptautinės teisės žmogaus teisių srityje. Tokia pagalba nesiekia skatinti Mauricijaus Respublikos vystymosi, todėl ji nėra vystymosi priemonė.
- 37 Parlamentas į tai pirmiausia atsako, kad SESV 218 straipsnio 3 dalyje skiriami susitarimai, kurie „išimtinai“ susiję su BUSP, ir susitarimai, „daugiausiai“ susiję su BUSP. Todėl to paties straipsnio 6 dalyje Tarybai leidžiama sudaryti susitarimus nedalyvaujant Parlamentui tik tada, kai jie „išimtinai“ susiję su BUSP. Jeigu šie susitarimai tik „daugiausiai“ susiję su BUSP ir apima papildomas, taip pat su kitomis politikos sritimis susijusias priemones, Taryba jų negali sudaryti prieš tai neįtraukusi Parlamento.
- 38 Parlamento manymu, aplinkybės, kad ginčijamu sprendimu įgyvendinami Bendrieji veiksmai 2008/851 ir kad jie patenka į BUSP sritį, nepakanka, kad būtų galima padaryti išvadą, jog ginčijamas sprendimas taip pat patenka į šią politikos sritį. Bendrųjų veiksmų 2008/851 ir ginčijamo sprendimo taikymo sritys ir tikslai skiriasi, nes Atalanta yra į bendros saugumo ir gynybos politikos sritį patenkanti karinio pobūdžio operacija, skirta tariamiems piratams sugauti, o Sąjungos atstovams ir EUNAVFOR pagal ES ir Mauricijaus susitarimą pavestos užduotys tiek, kiek jomis numatoma, be kita ko, vėliau prireikus perduoti įtariamuosius ir pradėti jų baudžiamąjį persekiojimą, nėra karinio pobūdžio ir viršija Atalanta tikslą.
- 39 Taryba ir į bylą įstojusios valstybės narės į tai iš esmės atsako, kad nustatyti, ar susitarimas yra „išimtinai“ susijęs su BUSP, kaip tai suprantama pagal SESV 218 straipsnio 6 dalies antrą pastraipą, reikia tik pagal minėto susitarimo materialinę teisinę pagrindą. Taigi, toks kaip pagrindinėje byloje nagrinėjamas susitarimas, kuris grindžiamas tik ESS 37 straipsniu, yra „išimtinai“ susijęs su BUSP.
- 40 Tarybos nuomone, tokia samprata negali būti kvestionuojama išskiriant du žodžius „daugiausiai“ ir „išimtinai“, kurie vartojami SESV 218 straipsnio 3 ir 6 dalyse. Minėto straipsnio 3 dalimi, kurioje nurodomi susitarimai, „išimtinai ar daugiausiai“ susiję su BUSP, siekiama patikslinti, kuri institucija per derybų dėl šių susitarimų procedūrą įgaliota teikti Tarybai rekomendacijas, o to paties straipsnio 6 dalyje, kurioje minimi susitarimai, „išimtinai“ susiję su BUSP, reglamentuojamas tokių susitarimų sudarymas.
- 41 Čekijos Respublika priduria, kad SESV 218 straipsnio 6 dalis pagrįsta Parlamento vidaus ir išorės įgaliojimų lygiagretumu. Taigi šios nuostatos tikslas – užtikrinti, kad Parlamentas atliktų tokį patį vaidmenį tiek priimant sprendimą dėl susitarimo sudarymo, tiek priimant vidaus aktą. Atsižvelgdama į

tai, Čekijos Respublika primena, kad ši nuostata yra procedūrinio pobūdžio, ir nurodo, kad ne procedūros apibrėžia akto teisinį pagrindą, o akto teisinis pagrindas lemia procedūras, kurių reikia laikytis, kai jis priimamas.

- 42 Švedijos Karalystė ir Jungtinė Karalystė pažymi, kad Parlamento siūlomas SESV 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos aiškinimas, viena vertus, turi įtakos institucinei pusiausvyrai, nustatytai Sutartimis, kuriose numatytas griežtai apribotas Parlamento vaidmuo įgyvendinant BUSP, kaip tai matyti, be kita ko, iš ESS 36 straipsnio. Kita vertus, aiškinimas, kad BUSP klausimams taikomos procedūros gali būti apribotos teikiant pirmenybę ESV sutartyje numatytoms procedūroms, prieštarautų ESS 40 straipsniui. Juo užtikrinama, kad iš ESV sutarties kylančios kompetencijos nevaržytų kompetencijų, numatytų BUSP srityje. Apskritai taip aiškinant Parlamentui būtų suteikta veto teisė BUSP srityje, o tai prieštarautų Lisabonos sutarties autorių sprendimui apriboti Parlamento vaidmenį sprendžiant dėl Sąjungos veiksmų BUSP srityje.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 43 Iš pradžių reikėtų priminti, kad Sąjungos teisės akto teisinio pagrindo parinkimas turi būti grindžiamas objektyviais kriterijais, kuriems gali būti taikoma teisminė kontrolė ir kuriems priskirtinas tokio teisės akto tikslas ir turinys. Jeigu išnagrinėjus priemonę matyti, kad ja siekiama dvigubo tikslo arba ji turi dvi sudedamąsias dalis, ir jei vieną iš šių tikslų arba vieną iš šių dalių galima išskirti kaip pagrindinį (pagrindinę), o kitą tik kaip papildomą, teisės aktas turi būti grindžiamas tik vienu teisiniu pagrindu – tuo, kurio reikalauja pagrindinis ar dominuojantis tikslas arba pagrindinė ar dominuojanti sudedamoji dalis. Tačiau jeigu priemone kartu siekiama kelių tikslų arba ji turi kelias neatskiriamas sudedamąsias dalis ir nė viena iš dalių nėra papildoma kitos atžvilgiu ir dėl to taikomos skirtingos Sutarties nuostatos, tokia priemonė išimties tvarka turi būti grindžiama atitinkamais skirtingais teisiniais pagrindais (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-130/10, EU:C:2012:472, 42–44 punktus).
- 44 Siekiant apibrėžti pirmojo ieškinio pagrindo aprėptį, svarbu pažymėti, kad šiuo ieškinio pagrindu Parlamentas, kaip jis, beje, patvirtino per teismo posėdį, neteigia, jog ginčijamas sprendimas turėjo būti grindžiamas kitu nei ESS 37 straipsnis materialiniu teisiniu pagrindu, nes jis aiškiai pripažįsta, jog šiuo sprendimu ir ES ir Mauricijaus susitarimu siekiama tikslo, kuris patenka į BUSP sritį.
- 45 Be to, Parlamentas pripažįsta, kad, nors minėtais sprendimu ir susitarimu taip pat siekiama tikslų, patenkančių į kitas nei BUSP Sąjungos politikos sritis, šie tikslai yra papildomi tikslo, kuris patenka į šią politikos sritį, atžvilgiu, todėl pastarasis tikslas, kuris gali būti laikomas pagrindiniu siekiant nustatyti ginčijamo sprendimo teisinį pagrindą, gali būti teisėtai grindžiamas vien ESS 37 straipsniu atmetant bet kokią kitą materialinį teisinį pagrindą.
- 46 Tačiau Parlamentas tvirtina, jog aplinkybės, kad ginčijamu sprendimu ir ES ir Mauricijaus susitarimu siekiama kitų nei į BUSP sritį patenkančių tikslų, net jeigu jie papildomi, pakanka, kad būtų galima atmesti prielaidą, jog minėtas sprendimas patenka išimtinai į šios politikos sritį, kaip tai suprantama pagal SESV 218 straipsnio 6 dalį.
- 47 Tokiam minėtos nuostatos aiškinimui negalima pritarti.
- 48 Remiantis SESV 218 straipsnio 6 dalies tekstu, Taryba priima sprendimą sudaryti tarptautinį susitarimą, gavusi Parlamento pritarimą arba su juo pasikonsultavusi, „išskyrus tuos atvejus, kai susitarimas išimtinai susijęs su [BUSP]“.
- 49 Vis dėlto negalima vienareikšmiai išaiškinti šios nuostatos, vadovaujantis vien šia formuluote.

- 50 Visų pirma, kiek tai susiję su sprendimu sudaryti susitarimą, kuriuo siekiama pagrindinio į BUSP sritį patenkančio tikslo, ši formuluotė neleidžia nustatyti nei, kaip tvirtina Taryba, kad toks sprendimas gali būti laikomas „išimtinai susijusiu su [BUSP]“ vien todėl, kad jis grindžiamas į šią politikos sritį patenkančiu materialiniu teisiniu pagrindu atmetant visus kitus materialinius teisinius pagrindus, nei, kaip teigia Parlamentas, kad minėtas sprendimas dėl savo papildomų tikslų, t. y. kitų nei pagrindinis į BUSP sritį patenkantis tikslas, turi būti laikomas susijusiu ir su kitomis Sąjungos teisės sritimis.
- 51 Šiomis aplinkybėmis primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir į jos tikslus ir kontekstą (šiuo klausimu žr. sprendimų *Klarenberg*, C-466/07, EU:C:2009:85, 37 punktą ir *Koushkaki*, C-84/12, EU:C:2013:862, 34 punktą).
- 52 Dėl SESV 218 straipsnio tikslų pažymėtina, kad, įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, tam, kad būtų įvykdyti aiškumo, nuoseklumo ir racionalizavimo reikalavimai, šiame straipsnyje nustatyta vienoda visuotinai galiojanti derybų dėl tarptautinių susitarimų, kuriuos Sąjunga kompetentinga sudaryti savo veiklos srityje, įskaitant BUSP, ir jų sudarymo procedūra, jeigu Sutartyse nenumatytos specialios procedūros.
- 53 Taikant šią procedūrą, dėl jos bendro pobūdžio reikia atsižvelgti į kiekvienai Sąjungos veiklos sričiai Sutartyse numatytus ypatumus, be kita ko, susijusius su institucijų kompetencija.
- 54 Šiuo klausimu svarbu pažymėti, kad, siekiant atsižvelgti į šiuos ypatumus, SESV 218 straipsnio 6 dalyje nustatytos trijų rūšių tarptautinio susitarimo sudarymo procedūros, kuriose numatytas skirtingas Parlamento vaidmuo. Todėl į jį gali būti kreipiamasi siekiant gauti pritarimą dėl susitarimo sudarymo arba su juo šiuo klausimu tik konsultuojamasi, arba jis gali būti neįtraukiamas į susitarimo sudarymo procedūrą, tačiau nepažeidžiant jo teisės pagal SESV 218 straipsnio 10 dalį būti nedelsiant ir išsamiai informuotam visais procedūros etapais.
- 55 Remiantis visų pirma SESV 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunkčiu, galima padaryti išvadą, kad šiuo skirstymu siekiama, kad išorės santykiai atspindėtų vidinių institucijų galių paskirstymą. Pagal Lisabonos sutartį, viena vertus, buvo reikalaujama gauti Parlamento pritarimą sudaryti tarptautinį susitarimą būtent susitarimams, apimančioms sritis, kurioms vidaus lygmeniu taikoma SESV 294 straipsnyje numatyta įprasta teisėkūros procedūra arba speciali teisėkūros procedūra, tačiau tik tada, kai tam reikia Parlamento pritarimo. Kita vertus, šios institucijos dalyvavimas sudarant tokį susitarimą negalimas, tik kai jis išimtinai susijęs su BUSP sritimi, kurioje Lisabonos sutartimi buvo apribotas Parlamento vaidmuo (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, EU:C:2012:472, 82 punktą).
- 56 Kaip generalinis advokatas iš esmės pažymėjo išvados 30–32 punktuose, SESV 218 straipsnio 6 dalyje sukuriama Sąjungos vidaus priemonių priėmimo procedūros ir tarptautinių susitarimų priėmimo procedūros atitiktis, siekiant užtikrinti, kad tam tikroje srityje Parlamentas ir Taryba turėtų vienodus įgaliojimus ir būtų paisoma Sutartyse numatytos institucinės pusiausvyros.
- 57 Todėl siekiant kaip tik užtikrinti, kad tikrai būtų laikomasi šios atitikties, Teisingumo Teismo praktikoje suformuluota taisyklė, pagal kurią būtent materialinis teisinis akto pagrindas lemia procedūras, kurių reikia laikytis priimant tą aktą (žr. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, EU:C:2012:472, 80 punktą), galioja ne tik vidaus akto priėmimo procedūroms, bet ir procedūroms, taikomoms tarptautinių susitarimų sudarymui.
- 58 Taigi tarptautinio susitarimo sudarymo procedūros pagal SESV 218 straipsnį atveju reikia turėti omenyje tai, kad būtent materialinis teisinis sprendimo dėl tokio susitarimo sudarymo pagrindas lemia pagal šios nuostatos 6 dalį taikytinos procedūros rūšį.

- 59 Ypač tada, kai sprendimas sudaryti konkretų susitarimą teisingai pagrįstas išimtinai tokiu materialiniu teisiniu pagrindu, kuris patenka į BUSP sritį, taikoma SESV 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos pirmoje sakinio dalyje numatytos rūšies procedūra.
- 60 Toks aiškinimas juo labiau pateisinamas atsižvelgiant į reikalavimus, susijusius su teisiniu saugumu. Procedūrinį teisinį pagrindą susiejant su materialiniu teisiniu akto pagrindu toks aiškinimas leidžia nustatyti taikytiną procedūrą remiantis objektyviais kriterijais, kuriems gali būti taikoma teisminė kontrolė, kaip nurodyta šio sprendimo 43 punkte. Be to, tai užtikrina nuoseklumą renkantis akto teisinį pagrindą. Parlamento siūlomas aiškinimas lemtų tam tikrą netikrumą ir nenuoseklumą atliekant tokį pasirinkimą, nes pagal jį vienu ir tuo pačiu materialiniu teisiniu pagrindu grindžiamiems Sąjungos teisės aktams galėtų būti nustatytos skirtingos taikytinos procedūros.
- 61 Dėl šioje byloje nagrinėjamos nuostatos konteksto apskritai pažymėtina, kad juo negalima pateisinti kitokio aiškinimo. Visų pirma atsižvelgiant į SESV 218 straipsnio tikslus, Parlamento nurodyta aplinkybė, kad SESV 218 straipsnio 3 dalyje minimi susitarimai, kurie „išimtinai ar daugiausiai“ susiję su BUSP, o to paties straipsnio 6 dalyje nurodyti tik susitarimai, „išimtinai“ susiję su BUSP, negali pagrįsti tokio pastarosios nuostatos aiškinimo, kokį siūlo Parlamentas. Be to, šios dvi dalys susijusios su skirtingomis situacijomis. SESV 218 straipsnio 3 dalimi siekiama patikslinti, kuri institucija per derybų dėl šių susitarimų procedūrą įgaliota teikti Tarybai rekomendacijas, taigi dalyvauja jau ankstyvame tarptautinio susitarimo sudarymo etape, o to paties straipsnio 6 dalis susijusi su Tarybos sprendimu dėl tokių susitarimų sudarymo.
- 62 Šiomis aplinkybėmis ginčijamas sprendimas galėjo būti priimtas negavus Parlamento pritarimo ir su juo nepasikonsultavus.
- 63 Todėl pirmasis ieškinio pagrindas yra nepagrįstas.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su SESV 218 straipsnio 10 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

- 64 Antruoju ieškinio pagrindu Parlamentas teigia, kad, jo „nedels[dama] ir išsamiai“ neinformavusi visais derybų dėl ES ir Mauricijaus susitarimo ir jo sudarymo etapais, Taryba pažeidė SESV 218 straipsnio 10 dalį, kuri taikoma visiems Sąjungos sudarytiems susitarimams, įskaitant ir patenkančius į BUSP.
- 65 Visų pirma, Parlamentas nebuvo nedelsiant informuotas, nes Taryba ginčijamo sprendimo ir ES ir Mauricijaus susitarimo tekstus perdavė tik 2011 m. spalio 17 d., t. y. praėjus daugiau nei trims mėnesiams nuo šio sprendimo priėmimo (2011 m. liepos 12 d.) ir minėto susitarimo pasirašymo (2011 m. liepos 14 d.) ir 17 dienų nuo jų paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
- 66 Taryba, kurios argumentus iš esmės palaiko Čekijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Švedijos Karalystė ir Jungtinė Karalystė, pirmiausia remiasi antrojo ieškinio pagrindo nepriimtinumu. Kadangi ginčijamas sprendimas išimtinai susijęs su BUSP, Teisingumo Teismas, atsižvelgiant į ESS 24 straipsnio 1 dalies antros pastraipos paskutinį sakinį ir SESV 275 straipsnį, neturi kompetencijos priimti sprendimo dėl jo teisėtumo.
- 67 Subsidiariai Taryba tvirtina, kad šis ieškinio pagrindas nepagrįstas, nes Parlamentas iš tikrųjų buvo tinkamai informuotas. Konkrečiai kalbant, terminas, per kurį Parlamentas buvo informuotas apie ginčijamą sprendimą, yra protingas, nors ir kiek ilgesnis, nei įprasta praktikoje, be kita ko, atsižvelgiant į tai, kad jis apėmė vasaros atostogas.

- 68 Kiek tai susiję su Teisingumo Teismo jurisdikcija, Parlamentas atsako, kad ESS 24 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje tokia jurisdikcija nenumatyta tik dėl specialių su BUSP susijusių nuostatų, įtvirtintų ES sutarties V antraštinės dalies 2 skyriuje, tačiau ne dėl SESV 218 straipsnio 10 dalies, kurios pažeidimu kaltinama antrajame ieškinio pagrinde.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 69 Pirmiausia dėl Teisingumo Teismo kompetencijos priimti sprendimą dėl antrojo ieškinio pagrindo primintina, kad, kaip teigia Taryba, iš ESS 24 straipsnio 1 dalies antros pastraipos paskutinio sakinio ir SESV 275 pirmos pastraipos matyti, jog Teisingumo Teismas iš esmės neturi kompetencijos dėl nuostatų, susijusių su BUSP ir jos pagrindu priimtų aktų.
- 70 Tačiau į 24 straipsnio 1 dalies antros pastraipos paskutinį sakinį ir 275 straipsnio pirmą pastraipą įtraukta nuostata, įtvirtinanti bendrosios kompetencijos, kuri ESS 19 straipsniu suteikta Teisingumo Teismui, kad aiškinant ir taikant Sutartis būtų laikomasi teisės, taisyklės išimtis, todėl šios normos turi būti aiškinamos siaurai.
- 71 Šioje byloje atkreiptinas dėmesys į tai, kad nors ginčijamas sprendimas priimtas remiantis vieninteliu materialiniu teisiniu pagrindu, patenkančiu į BUSP, t. y. ESS 37 straipsniu, iš šio sprendimo preambulės matyti, kad jo procedūrinis teisinis pagrindas yra SESV 218 straipsnio 5 ir 6 dalys, kuriose reglamentuojama tarptautinių susitarimų pasirašymo ir sudarymo procedūra.
- 72 Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 52 punkte, SESV 218 straipsnyje numatyta procedūra yra visuotinai galiojanti ir todėl iš principo skirta taikyti visiems tarptautiniams susitarimams, dėl kurių Sąjunga derėjosi ir kuriuos sudarė visose savo veiklos srityse, įskaitant BUSP, kuriai, priešingai nei kitoms sritims, netaikoma jokia speciali procedūra.
- 73 Šiomis sąlygomis negali būti teigiama, kad išimtinis Teisingumo Teismo jurisdikcijos apribojimas, numatytas ESS 24 straipsnio 1 dalies antros pastraipos paskutiniame sakinyje ir SESV 275 straipsnyje, yra toks platus, kad Teisingumo Teismas neturi kompetencijos aiškinti ir taikyti tam tikrą nuostatą, kaip antai SESV 218 straipsnį, kuri nepatenka į BUSP, nors joje numatyta procedūra, kuria remiantis buvo priimtas į BUSP patenkantis aktas.
- 74 Taigi Teisingumo Teismas kompetentingas priimti sprendimą dėl antrojo ieškinio pagrindo.
- 75 Dėl šio ieškinio pagrindo pagrįstumo pažymėtina, kad SESV 218 straipsnio 10 dalyje numatyta, kad Parlamentas „nedelsiant ir išsamiai informuojamas visais [derybų dėl šiame straipsnyje numatyto tarptautinių susitarimų ir jų sudarymo] procedūros etapais“.
- 76 Tačiau konstatuotina, kad nagrinėjamu atveju Parlamentas nebuvo nedelsiant informuotas visais derybų dėl ES ir Mauricijaus susitarimo ir jo sudarymo procedūros etapais.
- 77 Iš Teisingumo Teismui pateiktos medžiagos matyti, kad, pranešusi Parlamentui apie derybų pradžią, Taryba informavo jį apie ginčijamo sprendimo priėmimą ir minėto susitarimo pasirašymą tik praėjus trimis mėnesiams ir 17 dienų po jų paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
- 78 Tai reiškia, kad Taryba pažeidė SESV 218 straipsnio 10 dalį.
- 79 Šia išvada neleidžia suabejoti ir Tarybos argumentas, kad ginčijamas sprendimas bet kuriuo atveju buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, todėl Parlamentas galėjo apie jį žinoti. Toks paskelbimas numatytas SESV 297 straipsnyje ir atitinka skelbimo sąlygas, keliamas Sąjungos aktams, kad jie galėtų įsigaliooti, o informavimo reikalavimas, įtvirtintas SESV 218 straipsnio 10 dalyje,

numatytas siekiant užtikrinti, kad Parlamentui būtų sudaryta galimybė atlikti demokratinę Sąjungos išorės veiksmų kontrolę ir konkrečiai patikrinti, ar buvo paisoma jo kompetencijos, visų pirma pasirenkant sprendimo dėl susitarimo sudarymo teisinį pagrindą.

- 80 Galiausiai, dėl SESV 218 straipsnio 10 dalies pažeidimo pasekmių ginčijamo sprendimo galiojimui konstatuotina, kad šioje nuostatoje numatyta procedūrinė taisyklė yra esminis procedūrinis reikalavimas, kaip jis suprantamas pagal SESV 263 straipsnio antrą pastraipą, kurio pažeidimas lemia akto, kurį priimant jis buvo padarytas, negaliojimą.
- 81 Ši taisyklė išreiškia demokratijos principus, kuriais grindžiama Sąjunga. Konkrečiai kalbant, Teisingumo Teismas jau yra nustatęs, kad Parlamento įtraukimas į teisėkūros procesą Sąjungoje atspindi pagrindinį demokratijos principą, pagal kurį tauta valdymo funkciją atlieka per tarpininką – atstovaujamąją asamblėją (šiuo klausimu žr. sprendimų *Roquette Frères / Taryba*, 138/79, EU:C:1980:249, 33 punktą ir *Parlamentas / Taryba*, EU:C:2012:472, 81 punktą).
- 82 Šiuo atžvilgiu minėtos taisyklės svarba sisteminiu požiūriu Lisabonos sutartimi buvo netgi padidinta, ją įtraukus į savarankišką nuostatą, taikomą visoms SESV 218 straipsnyje numatytoms procedūroms.
- 83 Kaip priminta šio sprendimo 55 punkte, Lisabonos sutartimi Parlamentui suteiktas vaidmuo BUSP srityje lieka ribotas.
- 84 Tačiau iš šio teiginio negalima daryti išvados, kad Parlamentas, net jei jis neįtrauktas į derybų dėl išimtinai su BUSP susijusio susitarimo ir jo sudarymo procedūrą, netenka bet kokios teisės stebėti šią Sąjungos politiką.
- 85 Atvirkščiai, kaip tik šiuo tikslu SESV 218 straipsnio 10 dalyje numatytas reikalavimas informuoti taikomas kiekvienai tarptautinio susitarimo sudarymo procedūrai, įskaitant išimtinai su BUSP susijusius susitarimus.
- 86 Jeigu Parlamentas nedelsiant ir išsamiai neinformuojamas visais procedūros etapais pagal SESV 218 straipsnio 10 dalį, įskaitant procedūrą iki susitarimo sudarymo, jis negali pasinaudoti teise stebėti, kurią jam suteikia Sutartys BUSP srityje, ir prireikus išreikšti požiūrio visų pirma dėl teisingo teisinio pagrindo, kuriuo turi būti grindžiamas atitinkamas aktas. Šiomis sąlygomis tokio informavimo reikalavimo nepaisymas kelia grėsmę Parlamento funkcijų BUSP srityje vykdymo sąlygoms ir todėl yra esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimas.
- 87 Šiomis aplinkybėmis antrasis ieškinio pagrindas yra pagrįstas, todėl ginčijamas sprendimas panaikintinas.

Dėl ginčijamo sprendimo padarinių palikimo galioti

- 88 Parlamentas ir Taryba, taip pat didžioji dauguma į bylą įstojusių valstybių narių prašo Teisingumo Teismo, jei jis panaikintų ginčijamą sprendimą, palikti galioti jo padarinius tol, kol jis bus pakeistas.
- 89 Pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą Teisingumo Teismas gali, jei mano esant reikalinga, nurodyti, kurie paskelbto negaliojančiu akto padariniai turi būti laikomi galutiniais.
- 90 Reikia pripažinti, kad ginčijamo sprendimo panaikinimas, nepalikus galioti jo padarinių, galėtų sudaryti kliūtį operacijų, atliekamų remiantis ES ir Mauricijaus susitarimu, vykdymui ir, konkrečiai kalbant, EUNAVFOR suimtų asmenų, įtariamų piratavimo veiksmais, baudžiamajam persekiojimui ir procesui prieš juos.

- 91 Todėl Teisingumo Teismas turi pasinaudoti jam SESV 264 straipsnio antroje pastraipa suteiktu įgaliojimu ir palikti galioti ginčijamo sprendimo, kuris panaikinamas šiuo sprendimu, padarinius.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 92 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 93 Kadangi dalis Tarybos ir Parlamento reikalavimų nagrinėjamu atveju buvo atmesta, kiekviena iš šių šalių padengia savo išlaidas.
- 94 Remiantis Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalimi, įstojusios į bylą valstybės narės padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2001 m. liepos 12 d. Tarybos sprendimą 2011/640/BUSP dėl Europos Sąjungos ir Mauricijaus Respublikos susitarimo dėl piratavimu įtariamų asmenų ir konfiskuoto susijusio turto perdavimo iš Europos Sąjungos vadovaujamų karinių jūrų pajėgų Mauricijaus Respublikai sąlygų ir piratavimu įtariamiesiems asmenims po perdavimo taikomų sąlygų pasirašymo ir sudarymo.**
- 2. Sprendimo 2011/640 padariniai lieka galioti.**
- 3. Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**
- 4. Čekijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Italijos Respublika, Švedijos Karalystė, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.